

En Minister, som ikke har været til Stede i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet, eller som paa ovennævnte Maade har fralagt sig Delta-gelse i en der i hans Nærværelse tagen Beslutning, bliver ansvarlig for denne, naar han enten senere tiltræder den eller deltagere i dens Udførelse eller, hvis dens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, vidende om den ikke modsætter sig dens Udførelse.

§ 4.

For Unladelser af en Regeringshandling, hvis Udførelse i Henhold til Grundloven eller den øvrige Lovgivning paahviler Kongemagten, vil Ansvar, ifald der om Unladelser er udfærdiget en kongelig Beslutning, falde paa Ministre efter Regelen i § 2, 1ste og 2det Stk., og § 3. Er ingen kongelig Beslutning udfærdiget om Unladelser, er enhver Minister, der har bidraget til at hindre, at den paagældende Regeringshandling foretoges, saavel som den Minister, indenfor hvis Forretningsomraade den unnladte Regeringshandling vilde ligge, ansvarlig for den skete Unladelser.

§ 5.

For ministerielle Beslutninger er den Minister, der har udfærdiget Beslutningen, ansvarlig.

For de paa en Ministers Vegne af en underordnet udfærdigede ministerielle Beslutninger er Ministeren ansvarlig, for saa vidt han har givet den underordnede almindelig eller særlig Bemyndigelse til at udfærdige Beslutningen af det Indhold, hvormed den er udfærdiget, eller han, vidende om, at Beslutningen, naar han ikke hindrede det, vilde blive udfærdiget af dette Indhold, har unnladt at give fornøden Befaling for at hindre det, eller han efter at være bleven bekendt med Udfærdigelsen har unnladt at hindre Beslutningens Udførelse, for saa vidt dette endnu var muligt.

Ligger den ministerielle Beslutnings Genstand indenfor den anden Ministers Forretningsomraade, er denne tillige ansvarlig for Beslutningen, hvis han, vidende om den, ikke har modsat sig dens Udførelse.

§ 6.

For Handlinger, der foretages af underordnede ved Udførelsen af en Beslutning, for hvilken Ministeren efter det foregaaende bærer Ansvar, er han ansvarlig, for saa vidt som deres Foretagelse har

været et af Ministeren selv betegnet eller et nødvendigt eller dog som naturligt forudsat Middel til Beslutningens Gennemførelse.

§ 7.

Oprkræves Statskat eller afholdes Statsudgift i Strid med Grundloven, bliver enhver derfor efter Reglerne i denne Lov ansvarlig Minister at straffe med Fængsel eller Bøde, og han kan efter Omstændighederne tilligemed eller i Stedet for saadan Straf dømmes til Embedsfortabelse.

Har strafbar Afholdelse af en Statsudgift fundet Sted, ere den eller de Ministre, som i Henhold til Reglerne i denne Lov bære Ansvar for Udgiftens Afholdelse, pligtige at tilsvare Statskassen Beløbet af den afholdte Udgift. Ere flere Ministre ansvarlige for Udgiftens Afholdelse, paahviler Erstatningspligten dem een for alle og alle for een.

For saa vidt der for det Beløb, som skal tilsvares, er anskaffet Genstande, som uden anden Virkning end Afsavnet kunne udleveres af Staten, ville de, naar Beløbet er tilsvaret, og dér ikke i øvrigt paahviler vedkommende nogen ufyldstgjort Forpligtelse overfor Staten, være at udlevere den, der har tilsvaret Beløbet. Har Staten ved Udgiftens Afholdelse opnaaet Frigørelse for retmæssigt Gældskrav, bliver et hertil svarende Beløb at godtgøre.

§ 8.

Udstedes en foreløbig Lov i Strid med Grundloven, straffes den eller de derfor ansvarlige Ministre med den i § 7 bestemte Straf.

§ 9.

Udfærdiges ved kongelig eller ministeriel Beslutning en Retsforskrift angaaende et Forhold, der ifølge Grundloven eller en særlig Lovbestemmelse eller i øvrigt gældende Regler henhører under Lovgivningsmagtens eller Domstolenes Omraade, vil enhver derfor ansvarlig Minister være ifalden lige Straf.

§ 10.

Sker Overtrædelse af nogen af Bestemmelserne om Rigsdagens Sammenkaldelse, Samvær, Udsættelse, Opløsning og Valg i Grundlovens §§ 19, 21 og 22, Lov om Regeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse af 11. Februar 1871 §§ 1, 2 og 4 og Lov om Valgene til Rigsdagen af 7. Februar 1901